

Vyjádření školitele studenta Jakuba Jehličky k průběhu studia a disertační práci

Gesture and Eventuality: A Cross-Linguistic Study

Předkládané v roce 2021 na Katedře obecné lingvistiky

I. Hodnocení doktorského studia

Mgr. Jakub Jehlička nastoupil doktorské studium v akademickém roce 2014/2015. Jako školitel musím především ocenit zcela příkladný přístup k plnění studijních povinností a zcela hladkou spolupráci se školitelem, danou velkou měrou doktorandovou schopností samostatně pracovat, klást a adekvátně zodpovídat zásadní badatelské otázky.

Jakub Jehlička se během studia projevil jako zcela samostatný a vyzrálý badatel, schopný předkládat zásadní příspěvky k oné – v českém kontextu – doposud dosti opomíjené oblasti *gesture studies*. Doktorand během studia publikoval celou řadu studií v recenzovaných časopisech v Česku i v zahraničí (z těch tuzemských zmiňme alespoň časopis *Studie z aplikované lingvistiky*). Vystoupil na řadě českých i zahraničních konferencí (Tübingen, Sheffield), včetně těch nejprestižnějších (zmiňme zde zvláště konferenci pořádanou *International Society for Gesture Studies*, Paříž 2016). Už jen tyto letmé zmínky jsou výmluvným svědectvím o tom, že jeho akademická činnost je velmi intenzivní a kvantita i kvalita jeho akademických výstupů je výrazně nadprůměrná.

Kromě toho už několik let působí jako pedagog na FF UK (Ústav jazyků a komunikace neslyšících), kde vede několik bakalářských prací.

Během svého doktorského studia absolvoval několik pobytů v zahraničí (Sheffield 2018, Cáchy 2019-2020).

Vzhledem ke všemu výše uvedenému hodnotím průběh doktorského studia bez jakýchkoli výhrad.

II. Celkové zhodnocení disertační práce

Práce, předložená pod titulem *Gesture and Eventuality: A Cross-Linguistic Study*, se zaměřuje na problematiku tzv. *co-speech gestures* ve vztahu k tomu, co autor označuje jako konstruování událostních rámců během jazykového vyjádření. Autor se zaměřuje na dva typologicky odlišné jazyky – češtinu a angličtinu. Práce sestává ze dvou částí: první z nich tvoří analýza českého a anglického multimodálního korpusu (nahrávky spontánního projevu v situacích zasazených do akademického prostředí), zatímco část druhou představuje experimentální studie zaměřená na zkoumání rozdílů mezi češtinou a angličtinou především se zřetelem ke gramatickému vyjadřování aspektuality. Autor v tomto případě detekuje mezi angličtinou a češtinou některé pozoruhodné rozdíly.

Stručně řečeno, práce má podle mého názoru hned několik předností. Experimentální a analytické části jsou, zejména v první části práce, funkčně vyvažovány autorovou reflexí své vlastní perspektivy: za zvláště instruktivní považuji jeho přehledné rozlišení mezi kognitivistickým a interakcionistickým (či praxeologickým) přístupem ke gestikulaci. Co se týče analytických partií práce, oceňuji především jejich důkladné metodologické ukotvení, které z autorových závěrů činí velice hodnotné příspěvky k otázce *co-speech gestures* a jejich struktuře ve dvou typologicky odlišných jazycích (a to i navzdory autorovým spíše skromným poznámkám v závěru práce). Autorovi je zde velmi ku prospěchu nejen důkladná obeznámenost s literaturou věnovanou gestikulaci, ale také jeho dobrá orientace v lingvistice znakových jazyků (tomuto tématu se věnoval ve své diplomové práci). Neznamená to, že by práce

Jakuba Jehličky nenastolovala nebo nemohla nastolovat jisté otázky, ovšem činí tak v tom nejlepším slova smyslu, totiž ve smyslu otevření produktivní diskuse.

Závěr

Z výše uvedeného je snad patrné, že předložená práce představuje pozoruhodný badatelský výkon. Práce Jakuba Jehličky podle mého názoru jednoznačně splňuje požadavky kladené na disertační práci, a jako takovou ji doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikaci *prospěl*.

Praha, 6.6. 2021 Josef Fulka